

ΤΡΙΒΥΛΟΣ	
ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΧΡΟΝΙΑΤΙΚΕΣ	
ΔΕΣΒΟΥ	120
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ	150
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ Δολ.	5
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ Δρχ.	2.50
ΟΙ ΣΥΝΔΡΕΞΕΣ ΠΡΟΠΑΗΡΩΝΟΝΤΑΙ	

μάτια, κατάλαβε με ποιαν είχε να κάνει και έσπευσε να συμπληρώσει την απάντησή του.

— ... Τση να φλήσου του χιρόβλι τς Βινιζέλινας. — Και γονάτισε να κάνει μετάνοια.

Η Κα Έλενα, δακρυσμένη τουδωκε το χέρι και τον έχάιδεψε.

— Πάμε να δεις το Γέρο, είπε.

— Νά, π' τούν λέγεις τση σύ γέρου!

— Για να μη σου χαλάσω το χατήρι.

— Γέρους είνε τσείνους, άμ πόσ παραδεις κάνην οι νιοι μπρουστάντ, κυρά Λένι! Σὺ δά τούν ξέρας πιό καλά άπί μάς, μόνου νένισαν.

Και γελώντας άνοιχτόκαρδα οι δυό άνέβαιναν τις σκάλες.

ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ ΤΟΥ ΟΡΕΣΤΗ

Ο κ. Κυπριανός, πού είχε τό άτύχημα να μην προκάνει να συνοδεύσει τόν Βενιζέλον στη Λήμνο, άεικίνητος στην έπαυλη Άλεπουδέλλη, χειραγωγεί τούς ψηφοφόρους του να χαιρετίσουν τόν Πρόεδρο, για να τούς υποχρεώσει και να άναπληρώσει έτσι τη ζημιά της Λήμνου. Κάποια στιγμή τόν πλησιάζει ένας γεροντάκος άπό τη Βατούσα, ο κ. Άσδέρης. Ο γεροσιαστής άποσπάται άπ' τόν κύκλο τών πολιτευομένων και δημοσιογράφων και τόν οδηγεί υποχρεωτικώτατα. Γυρίζοντας όμως άπ' τό κεφαλόσκαλο τούς λέει.

— Δέ ξέρουμε δά ζει ίσαμε τό 38;

«ΑΠΟΚΡΟΥΩ» Ε;

Ο κ. Παπανδρέου έχει έξαιρετικό κέφι, διαρκώς. Και μία μνήμη καταπληκτική! Όλους σχεδόν πού πλησιάζουν τό Βενιζέλο και στη Μυτιλήνη και στα χωριά τούς μιλά με τό μικρό τους όνομα. Και ο Βενιζέλος πού τού κάνει έντύπωση αυτό, τού λέει. «Αν είχα και σ' άλλα μέρη της χώρας τέτοιους έπιτελείς πού βρίσκονται σε τέτια επαφή με τό Λαό, τό Κόμμα τών Φιλελευθέρων δά ήταν άκαταγώνιστο».

«Αν είχε ένα άφτι να τόν άκούσει ο Σωκρατάκης ο Γιακαλής δά τούλεγε τού Βενιζέλου. «Θά είχες πολλούς άν δέν τούς «άπέκρουες».

ΜΙΑ ΕΚΡΗΞΙΣ

Τό άπόγευμα της Κυριακής τό Πλωμάρι έξερράγη. Είνε ήφαιστειο ένθικιστικό και Βενιζελικό τό Πλωμάρι άπό άρχαιοτάτων χρόνων. Εκεί Χαμίτ οι Τουρκοι πού τό κυβερνούσαν δέν καλοπερνούσαν πάντα. Διαρκώς φασαρίες είχαν με τό θερμοάιμον πατριωτισμό τών Πλωμαριτών. Άπό τότες δά ώνομάσθηκε «ήρωϊκόν Πλωμάριον». Συνέβη λοιπόν εκεί με την έπίσκεψη τού Βενιζέλου κάτι άφάνταστο. Δέν ήταν έκδήλωσις ένθουσιασμού. Ήταν έπίθεσις. Γι' αυτό και ο Βενιζέλος χαριτολογώντας είπε στο λόγο του πώς φοβήθηκε πιό πολύ την άγάπη τών Πλωμαριτών άπ' τη δολοφονική μανία τού Καραθανάση. Στο Πλωμάρι είδαμε και τά πιό παράξενα κομμαϊκά φαινό

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ

Σε δάσκαλο

Γηράσας έκατάνησας
έρωτύλος νυχτοβάτης,
δάσκαλε όπου διδασκας
και νόμο δέν έκράτεις.

ΧΟΡ-ΧΟΡ

ΛΟΓΙΑ ΜΕΓΑΛΩΝ ΑΝΔΡΩΝ

«Η ύποδοχή τη; Μυτιλήνης με ξανάντισε τουλάχιστον 10 χρόνια»
Έλ. Βενιζέλος.

«Είμαι εύτυχής; ν. Πρόεδρε». **Γ. Παπανδρέου.**

«Άλλο ένα ταξίδι και χαθήκαμε». **Κυπριανός.**

«Ήμεεις είμεθα σάν τις χρυσάμυγες. Γυρίζουμε γυρίζουμε, στο κρέας θά πάμε». **Δημ. Σάββας.**

«Τούν άγαπώ τόν, κிரαιά, ξιμπέρδιφι!» **Δ. Σάλτας**

«Ένας είνι ή Βινιζέλου ρέ!»
Γ. Θεοδοσιάδης.

«Πλουμαρίκις νάντανι ή θά τούν άγαπούσαμι τόσου». **Γ. Βότσαλος.**

«Αυτό τό φιλι μεδ δίνει τό δικαίωμα μάς ρεβάνς, δέν είνε έτσι!» **Γρ. Γρηγοριάδης.**

«Βρέ Γιαννέλι! Πέτι γίνιτσις άθρηπους! Φιλνιτη πού; ήμντζν γυρλου!» **Σπανός (άχθοφόρος).**

«Άμ δέ με μέλλει έμένα για τό μισθό αλλά για τό βχθμέ». **Ζ. Άλατζής.**

«Σήμερις φάγαμε μελανδοχεια (=καλαμάρια)». **Κα Έλ.**

«Καλώς ήλθατε ώρατζ ναντό-πουλ!» **Αργύρης Μπέμπης.**

μενα. Ο άρχηγός τών μαινομένων άνθρώπων πού προσπαθούσαν να σηκώσουν τό Προεδρικό αυτοκίνητο και δέν τού άφήκανε πόρτα και φτερό άχάλαστο είτανε μέχρι της ώρας έκείνης γνωστός ως φανατικότατος άντιβενιζελικός. Επίσης ο Δήμαρχος π' τον προσεφώνησε έθεωρείτο στήριγμα τού Δαϊκού Κόμματος! Δέν ξέρουμε αν ύπήρξαν κι άλλες κεραυνοβόλες άποστασιές άντιβενιζελικών. Έκείνο όμως πού είδαμε και τό όμολογούμε είνε ή αξιόπαινη ψυχραιμία τών άντιβενιζελικών κατοίκων πού είχαν κατάλαβει τόμαλκόνι της άντιζήλου τού «Βενιαμίν» Δέσσης και παρηκολούθουν μακρόθεν σιωπώντες τά γινόμενα. Ήταν άπό φόβο, όπως νομίζουν οι Βενιζελικοί; Ήταν άπό εύγένεια όπως πιστεύουμε έμεις; Άδιάφορο. Τό γεγονός είνε πώς ξέρουμε νάνε φρόνιμοι οι Πλωμαρίτες όταν πρέπει, ενάντια πρὸς τις προλήψεις πού επικρατούν για την άκράτεια τών αισθημάτων τους.

ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟ

Στη διαδρομή άπό Μυτιλήνη σε Πλωμάρι, όπως και παντού, δέν άκούστηκε ούτε μία άποδοκιμασία. Και όμως μεσολαβούσαν τά χωριά της Γέρας με την ποικιλώτερη κομματική σύνθεση. Και ένα ένα κατά τό πέρασμα για τό Πλωμάρι τόν έπενφήμησαν και μαζεμένα τη νύχτα κατά την έπιστροφή χαλάσανε τόν κόσμο στον Παπάδο, όπου είχαν συγκεντρωθεί και μι-

ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΑΚΙ ΜΑΣ

Με την κινάρα

«Όποτε σε φιλήσω έγω
βροντιάς κι άστράφταις
Και όμως προχτές κυρία Μαριγώ
σε φίλησε, έμαθα, ένας ναύτης»

Τάκης

Η Στήλη της ΧΙΠης Μούσης

Στην ΕΛΕΝΑ

«Ήσουνα τυχερή κυρά Έλενα
και πήρες κείνον πού ποθυούσες,
δηλαδή έγινες Βενιζέλινα.
Ένώ άλλες σάν και σένα
με πλούτη και νειάτια ζηλεμένα
και γνώριμες στις Μούσες
μάταια έλιπίζουν
και παλάτια χρίζουν
στην Ίσπανία.
Ένώ έσύ τ'άχτισες στην Άγγλία.
Η Άόρατος Δύναμις

λησεν ο Βενιζέλος.

Ρωτήσαμε έναν άντιβενιζελικό πατενιάτο.

— Δέν τονε γιουχόισατε πού λέγατε;

— Ντροπή είνε. Κοτζάμ Βενιζέλος είνε.

Ρωτήσαμε κ' ένα γνωστό κομμουνιστή.

— Γιατί να τόν άποδοκιμάσουμε; Για να κάνουμε πλάτες στους δολοφόνους της Καλαμάτας και της Σαλονίκης;

«Άραγε αυτό άνε τό μυστικό;

ΚΑΙ ΟΙ ΠΟΙΜΕΝΕΣ

Άπό τη Δάρισσο ως τό Ντίπη δηλαδή σε μία διαδρομή 6 χιλιομέτρων τά τηλεγραφοξύλα είχανε στολιστεί πού με μυρσίνες πού με άσπαριές και άλλα με ροδοδάφνες. Βέβαια δέν ήταν τό Ντίπι πού φρόντισε γιατ'ά. Ο διάκοσμος ήταν έργον τών τσομπανάρων της περιφερείας. Ο Βενιζέλος περνούσε. Να μην κάνουνε κι αυτοί την άνθρωπιά τους; Άς είνε και τσομπάνηδες.

ΚΑΙ Ο κ. ΚΟΥΡΤΖΗΣ

Ο κ. Κουρτζής είνε άντιβενιζελικός. Άλλά τά πυρηνεργιστάσια του στο Νίπι έχουνε αντίθετα φρονήματα. Γιατί τό πέρασμα τού Βενιζέλου τό χαιρετίσανε οι σειρήνες ένθουσιωδώς, ενώ τά παράθυρα και οι πόρτες τών έργοστασιών κουνούσανε μαντήλια και καπέλα.

ΚΑΛΑ ΠΟΥ ΔΕΝ ΕΙΝΕ

Την Τρίτη τό άπόγευμα ο κ. Βενιζέλος μάς άφηκε για και παρεδόθη εις τας άγκάλας τού καπταν Τριαντάφυλλου, πού γελούσανε και τ' άφτιά του άπό τη χαρά. Δίγες στιγμές πριν ξεκολλήσει τ' βελόρι άπό τό μουράγιο, βλέποντας άπό τη γέφυρα τόν κόσμο έξω να τόν κατευοδώνοι είπε συγσυγκινημένος: «Θάθελα νάμουν Μυτιληνιός». Φανταζόμεθα πώς τώπτε ψέματα για να μάς κολακέψει. Γιατί δέν μπορεί να άγνοεί πώς αν γενιότανε έδώ δέ θάτανε Βενιζέλος αλλά λαδάς ή τό πολύ πολύ ταπεινός δούλος τού κ. Λαζανά.

ΛΕΣΒΙΑΚΗ ΔΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

Λαγός μυριζ

Γή Μπαρμπαμπύρους ήταν γή πιό καλουφαγής τ' χουριού μας. Πιό κουλύ δμως έξιρνι πās τά ψάρια. Πās τά μουγάλα τά ψάρια. Πάντα κάνουνε πās τ' μπιζούλα τσ άπάντιχι τς ψαράδεις. Ήθιλι να διαλέξ' τού πιό καλό τση νά τού πά γι ίδιους τσου εσίτ. Τ' νήστια μήδι τν ήξιρι. Καλά τσ έρχιτη γή Σιρακουστή, Ίλιγι, τση βόικουμι κανέ φινό ψάρ. Έτρουγι γή βλουγιμένους πώτρουγι Έ ντάπιρνι, μπάριμ, τά πασκαλινα τά φαγια άκουρά μόνου τά βλέπαιν οι κςτιανοί τση κουλαζόνταν! Γοί παπάδεις φουβούνταν μη χαλαστουν τση φτοί. Τούν μλήξαν μία, τούν μλήξαν δυό, φτός τού χαβάντ. Είδαν τσ άπούδαν γραψασίντα τσου Δισπότ. Δισπότς κάλιςίντουγ στη Μτρόπουλι. Μιά τση δυό γή Μπαρμπαμπύρους στη χώρα.

Μό τσ έφταξι στ σκάλα τ' Δισπότς πήρι ή μύτηνι μυρουδιές. Σιάθτσι ζά ντου λαγουνικό πού παίρνι μυρουδιές; πειτα κανί έτσα τση τρυπώνι μες τά κατώγια πούνι τό μαγειριό. Ρουιά για τά μάτια είνι άπάνου γή Δισπότς τση σκώνι μάνι-μάνι τού καπάτσ άπ' ένα τέστου πρώτου μπόγι, μόνου τί να δει! Ένας λάγαρους Ισαμ άρνι έβραξι τση πέτα άχνις. Γή Μπαρμπαμπύρους κόντιπι να γλυθμήσ. Τέλους άνιβαίνι άπάνου τσου Δισπότς τσ ήξις τού ξεψάλμου. Δέ ντρέπιτη τ' Ίλιγι, κατά πού οι μέρις να τρώ ψάρια. Δέ φουβάτη τού Θιό! Που θά πά ή ψχήνι. «Ουάι δι' ου τό σκάνδαλον έρχεται» τ' είπι πίζου πίζου τσ ήταν έτοιμοις να τούν καταρσει.

Άμ χάνιγτα εύκουλα γή Μπαρμπαμπύρους; Έγίτσι π' καντου τσ εν Ίβραξι τσιμουδιά πιταχίετη ζά ντου σισύλου π' άπκάξ άγριμ τση γυρέβγι να δει άπου πού τ' έρχιτη γή μυρουδιά. Γή Δισπότς λογιαζίντουν παραξινιμένους.

Τότσι έκανη Μπαρμπαμπύρους «Μύχι... μύχι... λαγός μυριζ!... Λάγαρους μυριζ!...

Κόκκαλου γή Δισπότς.
Λ. Τραπιργιανός

ΠΕΝΘΗ

Πλήρης ήμερών άπέθανεν εκ φόλας ή **Μάλτα Β. Άποίκου**, τού άρχικωνηγού Λέσβου και φιλάτου συνεργάτου μας και επιστηθίου φίλου τού Βενιζέλου, Βασιλάκη Άποίκου, βυθίσασα εις άμετρον πένθος τούς οικείους της. Ο «Τρίβολος» διαβιβάζων τά εγκάρδια συλλυπητήριά του εύχεται εις μέν την άείμνηστον Μάλταν έλαφρόν τό χόμα τού Υφαντηρίου πού την σκεπάξει εις δέ τά βαρυπενθούντα άφεντικά της την έξ ύψους —δηλ. Κιοσκίου όπου τό κυνοτροφείον τού κ. Γονατά — παρηγοριαν.

ΝΟΙΩΣΜΑΤΑ

Ζουντανό τοί πιθαμένου Πάντα κάτι τιντουμένου.
(Μά τού καταπάρ τ' λημοξ
Έν είνι έφτου π'ράζ' ή νοξς).
Άγκάθ
(Συλλογή κ. Ε. Ε.)

Θέλετε να ντυθείτε χωρίς να σās γδύσουνε; Τρεχάτε στού **ΣΟΥΒΑΤΖΟΓΛΟΥ ΚΑΙ ΒΑΚΙΡΤΖΟ**

«ΤΡΙΒΟΛΟΣ»
ΓΡΑΦΕΙΑ ΚΑΙ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ
ΠΑΡΟΔΟΣ ΔΓ. ΘΕΟΔΩΡΩΝ
 Προϊστάμενος Τυπογραφείου
ΘΑΝΟΣ ΤΣΑΚΙΡΗΣ
 (Προσφυγικός Συνεταιρισμός)

Ἡ Στήλη τῆς XIIIης Μούσης
ΧΡΥΣΟΙ ΣΤΙΧΟΙ

Τὰ χρυσαφένια σου μαλιὰ
 πού ἀλύπητα τὰ κέβει
 ὁ ἀσπλαχνὸς κούρεας σου
 καὶ τὰ πετὰ σὴν κόψη.
 Χαρὰ σ' ἐκείνου πού θά βρεῖ
 λίγα σου ἀποχτενίδια
 στὸν χρυσοχὸ θά πορευθεῖ
 νὰ κάμει δακτυλίδια!
 Καὶ τὶ χρυσαφὶ ἰάτιμητο
 κυματιστὸ, μὲ λάμψη
 πού δὲν ἐφάνηκε ποτὲ
 πρὶν γεννηθεῖς στὴν Πλάση.
 Καὶ ὅταν σταθεῖς εἰς τὸν βωμὸ
 μὲ ταῖρι ζηλευμένο
 στεφάνι πού θά εὐρεθεῖ;
 γιὰ νάρθει ταιργιασμένο
 στὸ δόλοχρυσο κεφάλι σου,
 πού τοῦ ἀρμόζει στέμμα;
 Ἄνθη, διαμάντια, ἐπάνω σου
 θά δείξουν χλωμιασμένα.

ΣΗΜ. Ποιητρίας.
 Τρίβουλα εὐφύνεσται
 πού γιὰ πληροφορίας
 ὅπως εἶς ἀνεξάντλητος
 νὰ δίδεις εἰς Κυρίας
 τιμὴ τὴν παρατήρησιν
 καὶ ἀντὶ «βουὰ καὶ δάση»
 πάνυ εὐγενῶς φερόμενος
 γράψε «ἐλαϊῶν ἄλση.»
Ἀλεξάνδρεια 16-4-34
 Μετ' ἐκτιμήσεως καὶ εὐχαριστιῶν
Ε. Κωνσταντινίδου

ΑΓΑΝΑ

— Ὁ φωτογράφος κ. Βασι-
 λείου τύπωσε καὶ πούλαει ὠραία
 εἰς ταντανὲ ἀπὸ τὴν ὑποδοχὴ τοῦ
 κ. Βενιζέλου.
 — Ὁ κ. Γ. Λαζανάς σκέπτεται
 νὰ προσλάβει ὡς ὑπαρχηγὸν τοῦ
 κόμματός του τὸν κ. Φ. Δήμου.
 — Δόγφ ἐκτάκτου ἀναχωρήσε-
 ως τοῦ Σιόλου εἰς τὸ Ταχυδρο-
 μεῖον μας πῶς φρεσιὰ τ μένουν ἀ-
 ζήτητα πλῆθος ραβασάκια μὲ δνό-
 ματα διαφόρων ἀξιωματικῶν τῶν
 караβιῶν. Φέρομεν τὸ γεγονός εἰς
 γνῶσιν τῶν ἀποστολέων κυριῶν καὶ
 δεσποινίδων διὰ νὰ μὴν περιμέ-
 νουν ματαίως ἀπάντησιν.
 — Ὁ «Τρίβολος» εὐχαριστεῖ
 καὶ δημοσίεζ τοὺς τυπογράφους,
 διότι ἂν καὶ ἦτο χθὲς τῆς Ἁγίας
 Ἄναληψως, δὲν ἀνέβαλαν τὴν ἐκ-
 δοσὴν τοῦ φύλλου. Τοιοῦτοι τυπο-
 γράφοι τιμοῦν τὴν Κοινωνίαν κτλ.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

- Κου Ἰακώβου. «Ἡ ἀγαθοεργὸς δρά-
 σις τῆς Ἐλείας».
- Ν. Πετροπούλου. «Προσφωνήσεις».
- Θε. Κυριανοῦ. «Τὰ ἀδρὰ ἐπιχει-
 ρήματα». (Συνταγματολογικὴ μελέτη).
- Ν. Πολυαυλοῦ. «Τὸ τριτάρι τῆς
 ἀρσενίας».
- Χρ. Νιμολαΐδου. «Γάμος ἐκ κα-
 κῶ ὁπολοισμοῦ».
- Στρατ. Σούγιουλιτζη. «Μελέται ἐν-
 τὸς χαράδρας».
- Ζαχ. Ἀλατῆ. «Τὰ καθήκοντα τοῦ
 προϊσταμένου». (Γνωστικὴ μελέτη).
- Δ. Παπαδέλη. «Περὶ στεφάνου».

ΜΥΤΙΑΗΝΙΕΣ ΠΑΡΟΙΜΙΕΣ

Ἔινκι ἢ γι' ἀσπὴ
 ἔβανι τὴν κατάρτ.
 (Συλλογὴ κ. Ε. Κ.)

ΣΜΥΡΝΕ-Ι-ΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ

Κατασκοπήηδοι

Τοῦ κ. Παναγῆ Βαλάνη
 Τὸ λεπὸν, μωρὲ κύριε Στράτο
 μου, τὰ προχτὲς ἰδιάβαζα σὲ μιὰ
 Ἑλληνικὴ φημερίδα τὴν Ἀθήνας
 γιὰ κάτι κατασκοπήηδοι πού ἰπίασα-
 νε στὴ Γαλλία καὶ ἱελοῦσα μὲ τοὶ
 σαπλαμαρίες τως. Κατασκοπήηδοι
 εἶνε ἐτοῦτοι γιὰ ψυλικατζήηδοι!
 Κάθε δουγιὰ θέλει τὸ μαστὸρά τση.
 Ἀπάνω σ' αὐτὰ, μωρὲ κύριε Στράτο
 μου ἤμουνε ἐγὼ σοδλη τὴν περι-
 φέρεια τὴν Ἀνατολῆς. Κ' ἤμουνε
 ξακουτοὺς σ' Ἀνατολὴ καὶ Δύση.
 Ἐγὼ, καλὰ τὸ ξέρεις, εἶχα μεγά-
 λες σχέσεις μὲ τὴν Ἑγγλεζαρία
 καὶ μὲ οὐλες τοὶ Νατσιόνες. Τὸ
 λεπὸν μιὰ μέρα μὲ ἰκάλεσε στὸ
 Στρατηγεῖο ἑνας Ἑγγλέζος ἀξιωμα-
 τικός. Ἐλα πού σὲ θέλει ὁ Τζενε-
 ράλος. — Ὁ Τζενεράλος; Καλὰ.
 Πορπάτα καὶ σ' Ἰφταξα τοῦ λέω,
 γιὰ νὰ πεταχτῶ σπῆτι—νὰ ντυθῶ
 ἔ; καὶ νὰ φορέσω καὶ τοὶ ἀρματω-
 σιές μου. — Ὁχι μού λέει, ματζὺ
 θά πάμε. Τὸ Στρατηγεῖο εἶτανε
 στὸ Ἑγγλέζικο σχολιό. Ἀνεβή-
 καμε στὸ χῶλι καὶ τὶ νὰ δῶ! Καμ-
 μιὰ τρακοσαρία ἀξιωματικῆδοι Ἑγ-
 γλέζοι—οἱ πῶ πολλοὶ Ἀρχιναυάρ-
 χηδοι—μ' ἱπεριμένανε σκύβοντας
 ἐπάνω σ' ἕνα χάρτη πού ἰπιανε
 οὐλο τὸ πάτωμα. Ἐνας χάρτης
 ἂν σου πῶ ἐγὼ πέντε στρέματα
 βάλε δέκα ταῦ λόου σου νῆσαι κα-
 βάλα.

— Γκούτ μόνιγκ τοὶ λέω. Τὶ
 χαμπάρια μωρὲ παιδιά; Πολλὲς
 σφίξεις σὰς βλέπω νᾶχετε! Εἶχαμε
 τίποτις καμὰ ἐποτυχία;
 — Γκούτ μορνιγκ μού ἀπανταίε
 ὁ ἀρχιτζενεράλος καὶ μού ἰδειξε νὰ
 κάτω πάνω στὸ χάρτη. Τῶν ἐγγλέ-
 ζωνε, ξέρεις, τὰ λόγια εἶνε λίγα.
 Ἰκάθισα σταυροπόδι κι' αὐτοὶ ἀρ-
 χέψανε ἰὰ μού δείχνουνε τὸ πού
 καὶ πῶς θά πάω καὶ τὰ λεπὰ.

— Ἰκατάλαβα τὸς λέω Ἀφήστε
 τὰ πολλὰ λόγια Ἐνα τοῦ Παναγῆ
 καὶ καταλαβαίνει δέκα.

Ἰσηκώθηκα καὶ ἴφνα Τὴ νύχτα
 ἰβρέθηκα στὸ Ὀντεμίσι γιὰ νὰ κα-
 τασκοπέψω τὰ στρατὰ τὴν Τουρ-
 κίας. Δὲν εἶχα καλοπατήσει, μωρὲ
 κύριε Στράτο μου καταγῆς! ἀπὸ τὸ
 παπόρι τὴν στεργιᾶς καὶ μὲ γραπό-
 νουνε οἱ ψωριάρηδοι. Ἦντουσαν
 καμιά ἐφτακοσαρία πολιτομάνηδοι
 μὲ τὸ Σουκρὴ Μπέη τὸν μπίνιμπα-
 ση ἐπὶ κεφαλῆς. Μπορεῖ, νὰ ἦντου-
 σαν καὶ χυγιάδα γιὰτὶ ὁ μπίνιμπα-
 σης ἔχει χίγιους στοὶ προσταγῆς
 του.

Εἶχε δουλέψει σπιουνιὰ ἰκατά-
 λαβες καὶ μὲ ἰσακώσανε. Μὲ ἰδέ-
 σανε μὲ κάτι καδένες σὰν τοὶ ἀγκο-
 ρες τὴν «Μαίρης» καὶ μὲ ἰκουβα-
 λήσανε στὸ καρακόλι. Τὸ τί ἰγένη-
 κε ἐκειδανανᾶς, δὲ λέεται κὺο Στρά-
 το μου. Μόνον νὰ τὸ συλλοιστῶ ἀ-
 νετρεχιάζω. Μὲ κάτι βουρδούληδοι
 ἀπὸ ψαροκοκαγιές μὲ ἰδέρνανε μα-
 τζεμένοι γιὰ νὰ μαρτερήσω ποῖος
 μ' ἰστελεε καὶ γιὰτὶ! Μὰ μαρτυ-
 ραίε ὁ Παναγῆς; Μήδε ὄχ δὲν εἶπα
 κύριε Στράτο μου. Ἰσταθήκα πα-
 ληκαρισία κ' ἴτρωα τὸ ξύλο ἰσαμε
 πού ἰκουραστήκανε οἱ ψωριάρηδοι.
 Τὴ νύχτα μὲ ἰκατεβάσανε στὴ
 Σμύρνη γιὰ νὰ μὲ μουσκατέρουνε.
 Εὐτυχῶς, πού λές, ἤμουνε Αὐ-
 στριακὸς ἐπήκοος καὶ τὴν ἰκαπου-
 λάρισα. Μόλις εἰδοποίησα τὸν πρό-
 ξενό μου μ' ἕνα λούστρουε ἦρτε

ΛΕΣΒΙΑΚΕΣ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ

ΠΡΟΣΒΑΛΙΜΑΣ

Ἐν ἔχτι, θέλι, μυαλὲ
 ὀβλιζας ἔφτου μὲς τὴ χώρα,
 εἰς τὸ θόκο τοῦ ταῖρ τ' θουδφρα,
 σο εἰ ντὰ ἰπῆταιτι καλὰ
 νὰ μὴν ἔρτ τὴν εἰστοῦ χωριό μας
 νὰ μᾶς δαί γιοῦ Βινιζέλου.
 Τὴν μεις ἔχουμι ἰπὶ τέλους
 —μὰ χωριᾶτις, εἰχωριᾶτις—
 τοῦ φιλότιμου τοῦ θόκο μας.
 Σᾶν πού πῆραμι μεις τς στρατίς
 το ἦρταμι ταχτῆρ ταχτῆρ
 γιὰ νὰ τ' ποῦμι καλουσῶρσι
 ἔπριπι τὴν φτός νὰ εἶρ
 νὰ κάνι εἰτ κἀνην ἐγινῆδισ
 νᾶρτ νὰ μᾶς ἰφχαριστήσ
 εἰς π' πῆγι τὴν εἰτὰ Πλουμάρια
 το ὄχι νὰ μᾶς περιφρουνησ!
 Μὸ εἰμαςτι, μαθῆ, μεις μᾶρία!
 Πῶς εἰμαςτι τάχα ἐντίτις
 ἐν ἔχουμι, μαθῆ, [ψ'χῆ;
 Ἐτ θαρροῦν πούς εἰ γροικοῦμι
 τίντανη γ' ἔπουδουχῆ!
 Ἀμ ἰσαμι τς Πλουμαρίτις
 τς Καστρινοὶ τὴν τς Γεραγῶτις
 ξέρουμι τὴν γι Ἀγισῶτις
 ἔβαν ἔβουο ἂ τοῦν διχτοῦμι.
 Ὀβλου ὀβλου πενετῆς γουμάρια
 ἐνι τοῦ ἔξουδου μωρσινῆς
 τὴν πεντεξουχτῶ παλικάρια
 π' θὰ εἰκουρετῶν μι καστανιῆς
 μὲς τοῦ γκόσμου γιὰ νὰ φλάξην
 γοὶ γιᾶντ μὴ ντοῦν περῆξην,
 ἂν τὴν δὲν ἔχι ἔδιου ἰφῆδισ
 σὰ μπουνι ἔφτου οἱ Δαζανᾶδισ
 Σακαλῆδισ τὴν Ζακέλια
 το ἔλλα Παλιουλλαδιτέλια!...
 Ὅσου πλιά γιὰ θεὸ καφέδισ
 τὴν κανῆ-δου ἰμουναῖς
 κατὰφέρνιντα Κανιμᾶς.

Ἐπριπι νᾶρτ τὴν σὶ μᾶς,
 μὲς τ' οὐχτροῦν τοῦ μᾶτ νὰ μπουμι,
 εἰς θέλι νὰ τοῦν ἀγαποῦμι.

ΤΙΝΙΣ

ΑΝΑΘΕΜΑ ΤΗΝ ΕΥΓΕΝΕΙΑ

«Ἡμεῖς ἐδηλώσαμε καὶ δηλοῦ-
 μεν καθιρὰ καὶ ξάστερα διε ἔταν
 θὰ κάμετε σεις ὑποδοχὴν καὶ πρ-
 σφωνήσεις, ἡμεῖς θὰ ἀμωμεν τὴν
 πλῆν ἀγρία ἀποδοκιμασίαν,
 χωρὶς νὰ σᾶ: λῶβωμεν ὅπ' ἔφει
 καὶ χωρὶς νὰ σᾶς λογαριάσου-
 με ὄτε γιὰ ΚΟΥΝΟΥΠΙΑ!»
 Αὐτὰ ἔγραφαν τὴν παραμονὴν
 τῆς ὑποδοχῆς τὰ ἐδῶ ἀντιβενιζελι-
 κὰ δημοσιογραφικὰ ὄργανα. Μὰ
 τὴν Κυριακὴν τοὺς παραπῆρνε ἡ...
 εὐγένεια φαίνεται τοὺς Λεουταρή-
 δες καὶ δὲν ἔβγαλαν τσιμουδιά.

καὶ μὲ ἰπῆρε μὲ τὴν καρότσα καὶ
 μὲ ἰπῆρε στὸ Κορδεγιὸ ὁ ἴδιος.

Ἄλλὰ τί μεγαλεῖα μὲ τοὶ Ἑγ-
 γλέζοι! Ἀμέσως ἰτελεγραφήσανε
 στὸ Βασιγιὰ τως καὶ σὲ δυὸ μέρες
 μού ἦρχε τὸ παράσιμο τὴν περι-
 σκελίδας. Κρίμα πού ἰκάηκε κι'
 αὐτὸ στὴν καταστροφῆ. Εἶδε θὰ τὸ
 ἰφόραγα τὴν ἔδωνανᾶς ἀπάνω ὀτὸ
 κὲ πού σουλατσάρω νὰ καίει τοὶ
 καρδιῆς τῶν κοριτσιῶνε.

Μὰ τὴν Παναγία ἂ σου λέω ψέ-
 ματα. Κι' ἂ δὲ μὲ πιστεῦεις κύριε
 Στράτο μου, ἀρώτα καὶ τὸ Γεωργῆ
 τὸν Ἀραμπατζόγλου, πού ἰβρέθηκε
 στὸ Ὀντεμηῖο.

Handwritten signature: H. Βασιλειῶν

ΜΥΤΙΑΗΝΕ-Ι-ΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ

Ἡ Μάλτα

Τοῦ κ. Β. ΑΠΟΙΚΟΥ

Κὺο Τρίβουλα ἀρχιψέφτ,
 Ἡ Μάλτα μᾶς ἀφήτσι χρόνια!
 Θιὸς σχουρέστην τ' γκαμημένι. Τοῦ
 κλιάμα πού κλάψαμι στοῦ σπῆτ δὲ
 λέγιτη! Τρία μισρόνυχτα δὲν ἰβά-
 λαμι ψουμί στοῦ στόμα μας. Που-
 λὺ μᾶς κόστσι. Ὁχι τίπουα, γρη-
 γιὰ ἦνταν τὴν θὰν ἀπέθνη τοῦ
 εἶχαμι κατὰ νοῦ, ἀλλὰ ὄχι τὴν νὰ
 τ' ψακώσην οἱ σταυρουτήδισ! Δὲν
 ἦθραν στοῦλι νὰ φαρμακώσην μόνι
 ρῆξαν φόλα στ Μάλτα! Ἀγαγί-
 ριφτ ἀθρῶπ! Γουρσοῦζδισ. Ἀγα-
 ρηνοὶ! Τ' Μάλτα! Ἐμ εἶχι ἄλ-
 λου στοῦλου μὲς τὴ χώρα σὰ ντ
 Μάλτα; Τὸν τί χώρα! Σ' οὐλιναν
 τν Ἰλλάδα βεῖσκουντουν δεῦτιρ
 Μάλτα; Ἰσὺ δὰ τὴν ἔξιρις καλὰ.
 Τὴν ὄσου ψέφτις νὰ εἰση πάλι οὐ-
 μουλουγῆς πούς σὰ δὲν εἶχα τ'
 Μάλτα στὰ Βατιρὰ τὴν τὰ τιλι-
 φταῖα τὰ χρόνια δὲ θὰν ἀπουγέ-
 βουμανταν ἀρτύτσ. Θὰ τᾶβλιπα ἂ-
 πι μακρουγῆ νὰ κάγιτη ἡ καρδιάμι!
 Μὰ δὲ ξέρες, μωρὲ Τρίβουλα, τὶ
 στοῦλους ἦνταν! Ἰκατὸ νὰ πιρ-
 νοῦσατι ἂπ' ἕνα μοιρὰ ἡ Μάλτα
 ἦθιλι νὰ μὴ φέρο ἀρτύτσα. Ὅσου
 πῶ πολλοὶ ἀβτιζῆδισ ἀλουρίζαν
 ἕνα μέρους τόσου πῶ πούλὺ κυ-
 νῆγι μὲ κβάνι ἡ μακαρίτσα. Τὴν τί;
 Σῶρις ἂ εἶξου τριτσα. Ζουντανὰ
 τᾶπιαν. Δικατέσιρα χρόνια ζῆσα-
 μι μαζὺ δὲ μ' ἔλειψι πουτὲ τοῦ ἄβ
 ἂμ τοῦ σουφράμ. Δαγοὶ θέλις,
 πέρτσις θέλις, τί θέλις τὴν δένη
 κβάνει. Ἀφσι πλιά τὰ οὐρθύτσα.
 Τὴν νὰ πᾶν οἱ ρουφιάνι νὰ ψα-
 κώσην τέτιου στοῦλου! Νὰ τοῦν
 ἰβλιπα τοῦ γκιρα ἂ πού ἔρριξι τ'
 φόλα ἦθιλα νὰ τοῦν ἀφήσου στοῦ
 ντόπου, μὲ μιὰ ντουμπλιδιά.

Νέ'σαν. Θιὸς σχουρέστην τ'
 Μαλτουδάμ. Τίπουτα δὲ διαλου-
 γούμη ἄλλου, μόνι τίλγηια θὰ τὰ
 πουριφτῶ φέτου στὰ Βατιρὰ χωρίς
 στοῦλου.

Γιαυτὸ κάνου ἐκκλησ σουῖλι τ'
 συνάδιρφοιμ τς κυνηγοὶ νὰ μοὶ
 στείλην κανένα τσάρο ξιπιταμένου
 κουμάτ μάττσι μπουρέσου τὴν τοῦ
 βάλου στοῦ νόημα ἰσαμι τ' Σα-
 βροῦ τὴν μὲ ἀνιπάψ ὕστια ὄτου
 τζηρὸ θὰ κάττου. Γράψι τὴν σὺ
 τίπουα μᾶτση ἀνιστήσουμι τ'
 Μάλταμ τν ἀξέχιστ.

Χαῖρι
Handwritten signature: Β. Αποικίου

ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΩΜΕΘΑ

Ὁ «Τρίβολος» αἰσθάνεται τὴν
 ἀνάγκην νὰ διαμαρτυρηθεῖ ζωηρὰ
 ἐναντίον τῆς ἀθηναϊκῆς συναδέλ-
 φου «Νέος Κόσμος» γιὰτὶ ἀναδη-
 μοσίεψε ἕνα τραγούδι του, μὲ ἄλ-
 λαγμένο τίτλο καὶ μὲ προσωπικὴ
 ὑπογραφή καὶ τὸ χειρότερο ἀκρω-
 τηριασμένο κατὰ ἕνα τετραστίχο,
 σὲ τρόπο πού νὰ ἀλλάξει τὸ βασι-
 κό του νόημα καὶ νὰ καταστήσει
 ἕνα πατριωτικὸ γλυκοσαλιάρ.σ.μα.

Ζαχαροπλαστεῖον
«Ο ΚΡΙΝΟΣ»
 τοῦ κ. Δ. Πρεκοπίου

Προτιμᾶτε τὰ τυριά
 τοῦ ΠΟΥΖΟΥΝΤΗ

ΕΓΧΩΡΙΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΚΑΙ ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΔΥΟ ΗΛΙΘΙΟΙ ΑΞΙΟΜΑΤΟΥΧΟΙ

Πληροφερούμεθα ότι ε στόλαρχος κ. Σακελλαρίου κατέφευγεν ένα ήχηρότατον ράπισμα κατά των αναισχύντων παρειών νεαρών τινων αντιβενιζελικών δημοτικών συμβούλων. Τό γεγονός έλαβε χώραν υπό τας έξής περιστάσεις. Κατά την αντιπόδωσιν τής επισκέψεως εις τό Δημαρχείον δ κ. Σακελλαρίου ακούσας δύο ανοήτους και σχεδόν ήλιθίους δημοτικούς συμβούλους να έπιμένουν επίδεικτικώς ότι επιβάλλεται να τελεσθαι δεξολογία αύριον Κυριακήν... «χαρίν του Έθνικού στόλου» ειπεν υστηρότατα ή «Αύριο δέν πρέπει να γίνει τίποτα, κύριοι. Είνε ή ημέρα που: Μυτιλήνη θα υποδεχθαι τον κ. Βενιζέλον. Μεθαύριο κάνετε τι θέλετε!»

ΠΕΡΙ ΠΑΘΟΝΤΩΝ

Τό «Φώς» του περσομένου Σαββάτου έδημοσίευσε κατάλογον παθόντων κατά την Βενιζελικήν τυραννίαν. Μεταξύ τούτων ανέφεροντο και τό όνόματι των κ. κ. Κωντή και Παναγή. Βυρναζός, πολλά παθόντων, ως γνωστόν έν «Ελβετία, και τοσ κ. Κ. Άνδρεπούλου, άν και από την έκτοπισμόν του τελευταίου πλείστοι άνθρωποι τής αγοράς μας έπαθον άντ' αυτού. Αντιθέτως άπουσιάζει τό όνομα του κ. Ήλ. Ήλιοπούλου, πραγματικά παθόντος. Πάντοτε μετριόφρων τέλος πάντων δ κ. Ήλιόπουλος.

ΟΜΟΙΟΣ ΤΟΝ ΟΜΟΙΟΝ

Ξέρετε γιατί δέν εκλήθη δ κ. Βενιζέλος στην κομματική δεξολογία υπέρ του... Στόλου; Διότι α) ή δεξολογία ήτο αντιβενιζελική και β) δ κ. Λαζανάς ειχε δηλώσει ρητώς εις την επιτροπήν «ή αυτός ή έγώ». Και ή επιτροπή, ως ήτο φυσικόν, έπροτίμησε τον κ. Λαζανάν.

ΟΙ ΔΥΟ ΣΩΣΙΑΙ

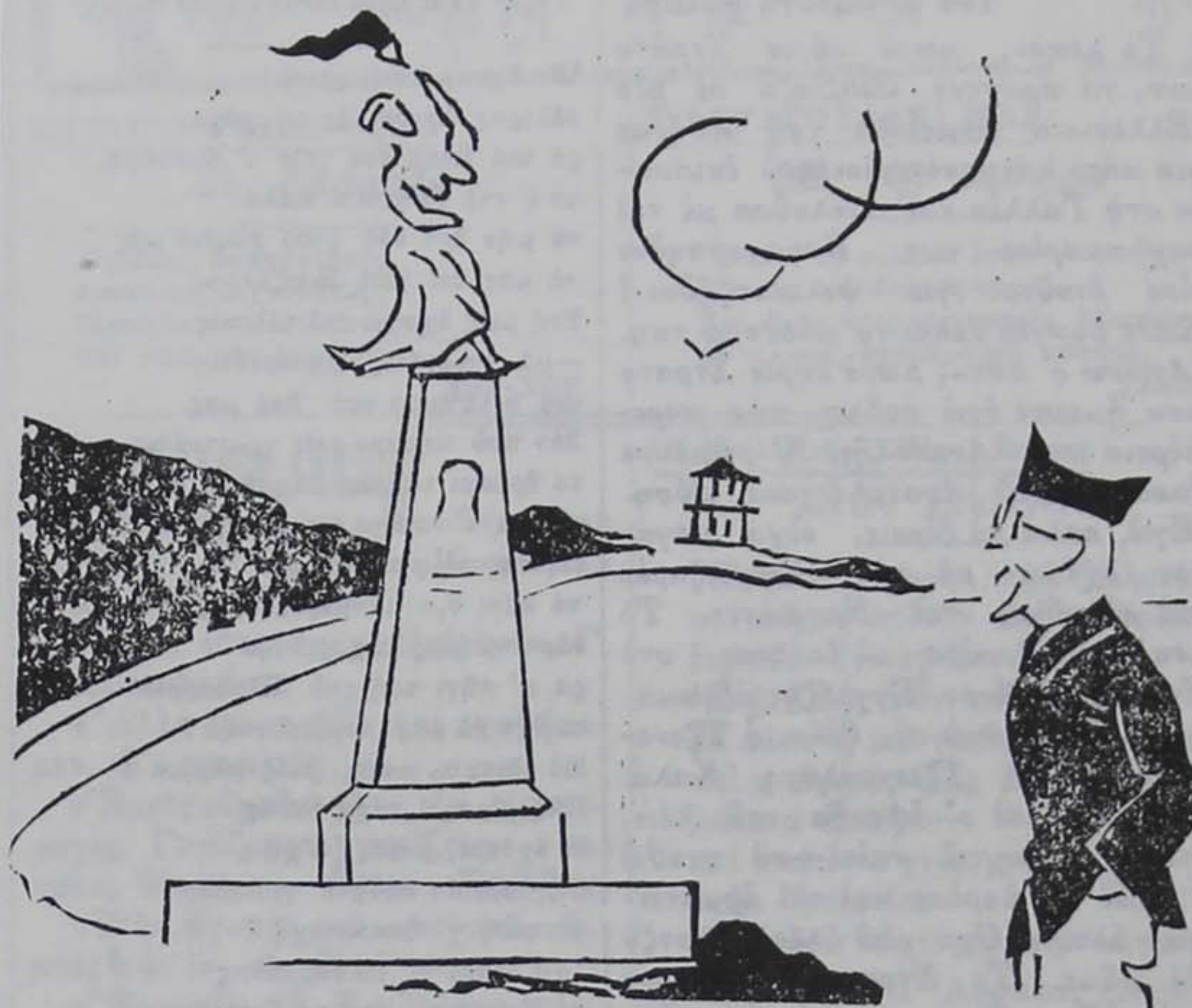
Δυό φερέ, γελάστηκε δ Μυτιληναϊκός Λαός κατά την υποδοχήν του Βενιζέλου και ξέσπασε σε ούρανεμήςεις ζητωκραυγές νομιζοντας πως βλέπει τον έλευθερωτήν του μέσα σε γκαζολίνες. Την πρώτη φερά ειχε δει τον κ. Στεφανίδην αρχιστενογράφον τής Γερουσίας και τή δεύτερη τον κ. Σωτ. Κάτσακούλην.

ΤΟ ΘΛΙΣΘΗΜΑ ΤΟΥ Κ. ΔΗΜΑΡΧΟΥ

Ο κ. Πετρόπουλος ανεβάνοντας στο θαύρι να χαιρετήσει τό Βενιζέλο ώλισθησε και θάπευτε στο γυαλό άν δέν τον συνεχράτει δ κ. Λιμενάρχης. Ένας άνθρωπος του Λαού ειπε: «Τι να σι κάνη ή γι άθρηπους! Ζαλισμένους εινη ή κλημένους». Ο Θεός να φυλάει τό Δήμαρχό μας από όλισθήματα και μάστιγα δημόσια.

«ΔΙΟΝΥΣΟΣ»

Τά αξιοθέατά μας

(Σκίτσο του κ. Θ. — Δινόλουμ Κας Α.Π.)

ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ.— Τι κάνεις, συνονόματη! και των τεράτων... ταίρι; **ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ.**— Φέγγω στού δάσου τις... ακιές με τό δαυλό στο χέρι.

ΦΟΥΤΟΥΡΙΣΤΙΚΕΣ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΕΣ

ΣΤΑ ΓΝΕΦΙΑ ΤΟΥ ΡΗΜΟΝΗΣΟΥ

(Τό Ιστορικόν τής υποθέσεως)

«... και μπήκε στον κοιτώνα τούς ειθε που γλυκόπαιζαν και μπήγει τις φωνές «Α! Σό γλεντάς με τούτηνε καγώ καθεύσω μόνα» Κι' οι νύχτες μου κι' οι μέρες μου περνάνε σκοτεινές!»

Τάχνόφωτου σά γέβομαι τή δροσερήν ανάβρα
φώσια νογώντας κόκινα και πράσινα και μάβρα
(του διεφταρμένου μου του νου έκλεφτυμένα γούστα!)
τή χλαολή μιās έρωτιάς μες τό σφιγμό μου βρίσκω
με τήν ξαυθή μικρούλα μου μονάχος όταν μνησκά
και τραγανίζω τή σεπτή τής παρθευιάς της κρούστα.

Λίβας που καίει, τά σωθικά μου ό έρωσ τηγανίζει
όπως τζέρια ό μάγερας αντίκρυ πο τον Κήπο.
«Η γερασμένη... άντότη μου πετάγεται σά σουστα!
Κορμι—σακκι κριμάτωνε—ό έρωσ σ' εξαγνίζει
και σου ξεπλένει κάθε ρύπο
«Ο παντοδύναμος παρās που μες τις τσέπες κουδουνίζει.
Χαρούμενα τά χέρια κρούσ'τα
τής κοπελλιās ως πέφτει ή φούστα.

Στην άνηλέτη Νέμεση, δεμένο μ' έφερε μπροστά
Αυτή, π' ό νόμος έταξε δεμένη στα πλεβρά μου.
Μά έχει Νόμους ή καρδιά; και ποιος μπορεί ναν τούς βαστά,
«Αμα του στρίβουν τό μυαλο τέτια κορμιά λαχταριστά;
Ποιάνε ν' ακούσω; Την κραβγή τής σάρκας ή του Νόμου;
ΠΣΟΦΟΣ ΧΑΡΑΜΗΣ

ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ

Εις τό τοά'ι τής Κρατήγου, λόγου γενομένου περι Ριζά Πασά ό κ. Δήμαρχος ανέλαβε να εξαρει τά γούστα του. «Μιρακλής άνήρ ήνταν ή μακαρίτης. Μιρακλής έν πάσι. Είχι κατ χανουμουδεις σωστά ούρία του Παραδείσου! Τς ιβλιπεις και έλεγες να τς πγεις έντός ποτηρίου! Μά δε ξέρς κ. Βενιζέλε μας.»

Και ό κ. Παπανδρέου, παρεμβαίνων:
—Τό πιστεύουμε κ. Δημαρχε. «Αφού τό λές έσύ...
—Είμη ειδικός σάνκιμ ε;

ΖΗΤΟΥΝΤΑΙ θηρευτικοι χύνες (άβιζίδκα στολάρια). Άπευθυντέον κ. Β. Άποίκον, αρχικυνηγόν Προχουαία.

ΤΑ ΣΚΕΔΙΑ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΕΞΑΝΤΡΟΥ

Εις πολλούς φαίνεται άκατανόητος ή στάσις του κ. Κονδύλη τσρπιλίζοντος την συνεννήσιν των κομμάτων. Δέν εινε διόλου άκατανόητος. Τούναντίον πολύ νεγητή. «Ο κ. Κονδύλης όνειρεύεται δικτατοριαν. Και ως γνωστόν «δ λύκος στην άναμπαμπιούλα χαιρείται».

ΕΧΕΙ

Ποιός έφανταζετο ότι ό πασίγνωστος Νικόλας ό Φουστανελάς έχει και επίθετον; Και όμως έχει ό άνθρωπος. Λέγεται Μπρουλιδάκης. Καλά που κατηγορήθηκαν οι όρνιθές του πως βόσκουν στο κηπάριον του Μουσείου και έκανε διάψευσις εις τό «Φώς» για να δει τό φώς τής δημοσιότητας τό άγνωστον αυτό και περιττόν επίθετον.

ΤΟΥΣ ΓΟΡΓΟΤΡΩΕΙ ΦΑΙΝΕΤΑΙ

Οι Γίγαντες δέν αλλάζουν κεφάλι. Σώνει και καλά να ξεκάνουν τό Βενιζέλο. Μά εινε λοπόν τόν ανόητοι οι χρηματοδοται που όπλίζουν τά δολοφονα χέρια, ώστε να μη διακρίνουν τό σπαθί που κρέμεται πάνω απ' τά κεφάλια τους, και που θα δούλευεν άλύπητα άν πάθαινε τίποτα ό Άρχηγός των Φιλελευθέρων;

Ο ΠΑΛΙΜΠΑΙΣ

Κατά την αναχώρησιν του κ. Βενιζέλου ό σεβαστός φίλος κ. Θ. Καρελάς, βλέποντάς τον να οκορπά μειδιάματα και χαιρετούρες από τό πλοίο προς τά πλήθη, ειπε: «Α, τον παλίμπαϊδα!»

ΑΓΡΙΑΙ ΟΡΕΞΕΙΣ

Γνωστή νεόνυμφος σχετικώς κυρία, συμμεριζομένη τά πολιτικά φρονήματα του αντιβενιζελικού συζύγου της έλεγεν εις κύκλον φίλων της τό Σάββατον ότι άν βρει τό Βενιζέλο μπροστά της θα τον...φά. Εύτυχώς δια τον Βενιζέλον ότι δέν συνητήθη με την άνθροποφάγον κυρίαν.

ΜΟΝΟΙ

Δέν ύπάρχει θλιβερότερο θέμα από τούς έθελοντάς... άκελούθους των διαφόρων θιάσων, όταν φεύγουν τά περσαστικά σπλίγγνα των—κοινώς κρέιτς—και τούς εγκαταλείπουν με τας άαμνήσεις των. Θέλετε να τό άπολούσετε; Περάστε τά βράδια απ' τά ζαχαροπλαστεία Δευκάνη και Βζλάκη. Θά τούς έγίτε να κυ ά ε άτηρημένοι τό δρόμο των θεάτρων ή τό λιμάνι συλλεγισμένοι, έψ έκεινες εινε μακράν πλύ μοκράν εις ξένην Ισως άγκαλιάν.

ΠΕΡΙ ΓΗΡΑΤΟΣ

Κατά την ύπο'οχην του κ. Βενιζέλου κάποιος χωρικός φώναξε: «Νά μάς ζήσεις Γέρο». Ο κ. Ίωαννίδης, πορατυχών, έπετίμησε τον χωρικόν λέγων: «Δέν εντρέπεσαι να τον άποκαλεις γέρο!»

ΜΑΤΑΙΟΣ ΚΟΠΟΣ

«Ο σιόλος έφυγε χωρίς να δοθει χορός επί τής Ναυαρχίδος. Ματαιώς οι κυρία της άριστοκρατίας μας έκαναν πυρετωδώς όντουλασιόν περμανάντ και διάφορα άλλα σαγηνευτικά μυστήρια.

ΠΕΡΙ ΦΡΟΝΗΜΑΤΩΝ

Λέγεται ότι ό κ. Δήμαρχος έρωτηθεις από τον κ. Βενιζέλον περί των πολιτικών του φρονημάτων απήντησεν: «Είμη Βινιζιλικός ως άτομον. Θά ήμνταν και ως Δήμαρχος τοιούτος άν εκυβέρνηας διαρκώς.»

ΚΟΥΤΟΥΡΑΔΕΣ

Κατά την δεξίωσιν τής Κρατήγου ό κ. Βενιζέλος ήρώτησ' ποιός έκτισε την έπαυλιν. Και ό παριστάμενος Δήμαρχός μας απήντησε μετριοφρώνως: «Κτουρού τν ειχουμ λάβει.»